

Samoupravno organizovana odbrana i zaštita osnovnih ćelija društva

Pridružujem se opštoj oceni da su, istovremeno sa razvojem socijalističkih samoupravnih odnosa, postignuti krupni rezultati i u jačanju odbrambene moći naše zajednice. Od izuzetnog je značaja što Savez komunista, na čelu sa drugom Titom, zajedno sa drugim socijalističkim snagama društva, podstiče oslobađanje svih potencijala našeg društva i u oblasti odbrane, čuvanja i zaštite naše slobode, nezavisnosti, nesvrstanosti, socijalizma i samoupravljanja.

Zahvaljujući upravo tome mi nimalo ne strahujemo za našu budućnost jer je ona u rukama naših radnih ljudi, naroda i narodnosti. Konceptija opštenarodne odbrane, odnosno naoružanog naroda, već se potvrdila kao jedina pravilna orijentacija. Razvijamo politički sistem socijalističke samoupravne demokratije i stvaramo društveno-ekonomske i političke uslove koji omogućuju radnom čoveku da neposredno odlučuje i raspolaže uslovima, sredstvima i rezultatima svoga i društvenog rada. Stoga je sasvim prirodno da je taj radni čovek ujedno i neposredni nosilac zaštite i odbrane tih svojih i društvenih tekovina i vrednosti. Na tim osnovama moramo i nadalje beskompromisno izgrađivati našu stabilnost i odbrambenu sposobnost. Ne smemo se zadovoljavati opštim konstatacijama o rešenosti i spremnosti radnih ljudi za neposrednu odbranu svojih tekovina i vrednosti i u konkretnim akcijama često ostajati na opštim principima koncepcije naoružanog naroda. Jer, od najvećeg su značaja odbrambene pripreme i organizovana društvena samozaštita koja izrasta iz neposredne inicijative osnovnih samoupravnih zajednica i organizacija i svih društveno-političkih organizacija koje se zasnivaju na svesti i političkoj volji radnih ljudi. Osnovna organizacija udruženog rada koja slabo posluje ne može za sebe tvrditi da

je spremna za odbranu iako ima dobre planove. Tamo gde nema širokog političkog fronta, osnovna organizacija Saveza komunista ne može se pohvaliti da je njena odgovornost za opštenarodnu odbranu za pohvalu. U prvi plan ističem neposrednu odgovornost, prava i dužnosti radnih ljudi da samoinicijativno i preko svih oblika udruživanja i povezivanja u okviru svojih mesnih zajednica i osnovnih organizacija udruženog rada organizuju svoju zaštitu i odbranu.

U tom pogledu dragocena su iskustva koja počivaju na tradicijama narodnooslobodilačkog rata, kada su Narodni front, u Sloveniji Osvobodilna fronta, i nova narodna vlast na čelu sa Komunističkom partijom organizovali masovnu samoodbranu i samozaštitu stanovništva.

Iz sadašnjeg društvenog razvoja mogli bismo navesti mnoge primere samoinicijativnog obezbeđivanja životnih uslova i radnih procesa koji pokazuju da je moguće i potrebno samoupravno organizovati neposrednu odbranu osnovnih ćelija društva i to na taj način da radni ljudi sami obezbeđuju, a ako zatreba i brane svoje živote, samoupravne interese i rezultate stvaralačkog rada povezujući se u jedinstveni odbrambeno-zaštitni sistem u celoj Jugoslaviji.

Potpuno se slažem sa drugom Ljubičićem, koji je u diskusiji rekao da ovako izgrađen sistem predstavlja nov vid poverenja u narod, u čoveka, u proizvođača i građanina i da znači ujedno i njegovu potpunu afirmaciju kao subjekta odbrane i samozaštite.

Jasno je, dakle, da zaštitu i odbranu naših tekovina i vrednosti u praksi moramo u još većoj meri izgrađivati na političkoj volji i svesti radnih ljudi, a manje na šablonima i papirima, na šematizmu, kako je rekao drug Ljubičić, koji se, doduše, mogu u kancelarijama perfektno izraditi, ali oni nemaju životnu vrednost ako su nastali bez neposredne saradnje sa ljudima. Planove ne smemo potcenjivati, ali stalno moramo imati na umu činjenicu da samo oblici organizacije i osposobljavanja koji se zasnivaju na svesti ljudi obezbeđuju uspešno ostvarivanje koncepcije naoružanog naroda i efikasnost odbrane. Ta svest, naravno, nije data jednom zauvek. Zavisi, pre svega, od toga u kojoj meri radni ljudi ostvaruju svoj samoupravni položaj i interese u svojoj sredini i u celom društvu.

Nije dovoljno, na primer, da mesna zajednica ili osnovna organizacija udruženog rada formalno formiraju odbore ili druge organe za opštenarodnu odbranu, odnosno društvenu samozaštitu, već je najvažnije to da u tim društvenim ćelijama aktivno deluju svi društveno-politički subjekti, da organizovane socijalističke snage obezbeđuju pravovremeno rešavanje gorućih problema života i rada radnih ljudi.

Suočavamo se i sa tehnokratskim i birokratskim otporima, suprotstavljanjem parcijalnih interesa širim društvenim, odvajanjem privređivanja od napora za samoupravni preobražaj, a što sve bez sumnje, nanosi štetu razvoju opštenarodne odbrane. Jer, nema ni jednog aktuelnog društvenog pitanja koje na jedan ili drugi način nije u uskoj vezi i sa jačanjem odbrane, zaštite i bezbednosti. Često se pojedini tekući problemi rešavaju na način koji je suprotan ostvarivanju revolucionarnih ciljeva. Svedoci smo i popuštanja vulgarnom ekonomizmu i komercijalizmu, nekulturi i sličnim nesocijalističkim pojavama, a sa ostvarivanjem revolucionarnih ciljeva našeg društvenog razvoja učvršćujemo svest i rešenost svakog našeg čoveka da se, ako zatreba, lati puške, da se brine o ishrani, da prikuplja informacije i samoinicijativno se uključuje u različite druge akcije u kritičnim situacijama ili ratnim uslovima. Koliko ćemo u tome uspeti u mnogome zavisi od delovanja Socijalističkog saveza, njegove mobilizatorske uloge i akcione sposobnosti u ostvarivanju tekućih i razvojnih samoupravnih interesa, posebno u odbrambenim pripremama. Stoga bismo i u našim dokumentima morali jače naglasiti značaj akcije Socijalističkog saveza u jačanju odbrambene sposobnosti, u pretakanju samoodbrambene i samozaštitne svesti u konkretne mere i akcije. Smatram, naime, da se još uvek prvenstveno naglašava njegova koordinaciona uloga kao fronta društveno-političkih organizacija a zapostavlja njegova mobilizatorska funkcija u objedinjavanju i povezivanju svih samoupravno i socijalistički orijentisanih ljudi, naravno sa Savezom komunista na čelu. Zapravo, stalno moramo imati na umu iskustva iz NOB-a kada je široki narodni front, kao svenarodni politički pokret sa Komunističkom partijom na čelu, predstavljao kičmu za organizovanje ratovanja protiv neprijatelja. Bez toga ne bi bilo ni brigada, ni odreda ni divizija. I u današnjim uslovima je Socijalistički savez radnog naroda, sa Savezom komunista kao vodećom snagom u njemu, jedan od najznačajnijih oblika svenarodnog političkog okupljanja i povezivanja radnih ljudi i komunikacije sa njima.

Kao oblik široke društvene akcije Socijalistički savez je najširi okvir i za usklađivanje političko-odbrambenih priprema. Kao avangarda radničke klase mi komunisti smo neposredno odgovorni i za odbranu i zaštitu revolucije. Međutim, mi moramo delovati na taj način što ćemo podsticati radne ljude i društveno-političke organizacije za razvijanje stvaralačke aktivnosti i preuzimanje odgovornosti za izvršavanje zadataka u oblasti opštenarodne odbrane i društvene samozaštite. Bez toga nema efikasne opštenarodne odbrane i društvene samozaštite.

Sasvim je jasno, dakle, da već danas opštenarodna odbrana mora postati svenarodni politički front. Jer samo iz takvog pokreta može izrasti odbrambeni NOR ako nam ga agresor nametne. Ako ne bi bilo oružanog naroda kao svenarodnog političkog pokreta, onda ne bismo mogli računati na maksimalni efekat opštenarodne odbrane i kada bi, na primer, vojna komponenta bila najbolje angažovana. Pri tom, razume se, moramo imati u vidu da su savremeno oružje i oprema od izuzetnog značaja, ali ni u jednoj sredini ne sme doći do potcenjivanja masovne političke aktivnosti. U takvim uslovima, tako-rekuć, niko neće biti demoralisan ni u najtežim okolnostima, iako nije uključen u jedinice oružanih snaga. Svako će samoinicijativno potražiti svoje mesto u odbrani a to neće biti stihija pošto se već danas moramo osposobiti za takvu ili drugačiju političku odbrambenu akciju koja će zameniti činovničku praksu svuda gde još egzistira. Jer, iluzorno je verovati da se uspešno može delovati prema kancelarijskim šablonima. Uostalom, to se manifestovalo i na primeru zemljotresa i drugih nepogoda u Sloveniji kada se stanovništvo, zahvaljujući prethodnim političko-zaštitnim pripremama, samoinicijativno organizovalo za otklanjanje posledica zemljotresa, ne mareći za neke šablone koji su ionako ostali u birokratskim fiokama i na papirima. Akcije spasavanja i obnove su bile najbolja ilustracija visoke političke svesti radnih ljudi i njihovog poverenja u naše društvo, u naš sistem i Savez komunista.